

Більш ретельне вивчення кон'юнктури світового ринку дасть можливість розширити ринки збуту, віднайти більш платоспроможних покупців. Це, в свою чергу, дасть можливість аграріям збільшити свої доходи та надалі розвивати виробництво.

Література:

1. Аметова Э.И. Экспортный потенциал предприятий агропромышленного комплекса как показатель эффективности их функционирования на внешнем рынке (на примере НΠΑО «Масандра»). *Культура народов Причерноморья*. 2006. № 81. С. 21-24.

2. Державна служба статистики України. URL.: <http://www.ukstat.gov.ua> (дата звернення: 17.01.2019).

3. Збарський В.К., Мацибора В.І., Чалий А.А. та ін. Економіка сільського господарства: навч.-метод. посібник. К.: Каравела, 2009. 264 с.

4. Кикущ О. Семантика та економічний зміст категорії «експортний потенціал». *Економічний аналіз*. 2008. № 3(19). С. 173-176.

5. Ліпанова О.І. Формування конкурентних переваг сільськогосподарських підприємств в умовах глобалізації. *Актуальні проблеми економіки*. 2010. № 8(110). С. 129-134.

6. Піддубна Л.І., Шестакова О.А. Експортний потенціал підприємства: сутність і системні імперативи формування та розвитку. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2012. Вип. 37. С. 223-229.

ЕКСПОРТНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПІДПРИЄМСТВА ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА ПІДВИЩЕННЯ ЙОГО КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ

Ковшинков М.В.

Науковий керівник: Нікітіна А.В., к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Сьогодні експортний потенціал підприємства (ЕПП) є однією з найважливіших характеристик економічної потужності суб'єкта підприємницької діяльності будь-якої країни, в тому числі й України. Науковий доробок у дослідження поняття «експортний потенціал підприємства» є суттєвим та багатограним, хоча й потребує досить критичного аналізу. Так, в економічній енциклопедії наводиться дефініція «експортний потенціал» є такою: здатність єдиного народногосподарського комплексу країни виготовляти максимальну кількість конкурентоспроможних товарів на світовий ринок, надавати якнайбільше якісних послуг і виконувати необхідну кількість робіт на замовлення іноземних країн і компаній [1, с. 13].

Сутнісним стрижнем, який постає у центрі досліджень науковців [2, 3] під час ідентифікації експортного потенціалу підприємства, є ресурсний аспект. За таким однойменним (ресурсним) підходом визначення й оцінювання рівня ЕПП базується на аналізі обсягу і структури його ресурсів, підґрунтям якого

постає виділення переваг продуктивності використання ресурсів суб'єкта господарювання з метою визначення рівня ефективності виробництва, раціональності взаємодії з партнерами, повноті використання патентів, розвитку реклами і менеджменту, зв'язках із споживачами [4].

Вельми цікавий підхід пропонує М. Дудченко, який визначає експортний потенціал як реальну систему внутрішніх економічних відносин і зовнішніх зв'язків, у котрій об'єднані ресурсні, економічні, технологічні та інші порівняльні переваги країни [3, с. 143]. Крім того, у реалізації цільових настанов зовнішньоекономічної діяльності підприємства й полягає функціональна роль експортного потенціалу. Маючи на меті розробку високоефективну модель експортного потенціалу підприємства, пропонуємо такий системний комплекс заходів, який спрямований на підвищення конкурентоспроможності суб'єкта господарювання у цілому: реалізація програми технічного переозброєння підприємства за рахунок технічних і технологічних, реконструктивно-капітальних заходів; зміна структури товарної продукції з метою збільшення питомої ваги випуску рентабельної продукції; зниження питомої ваги бартерних операцій і взаємозаліків; формування надійних схем забезпечення підприємства сировиною; розробка заходів мінімізації негативного впливу зміни цін на внутрішньому та зовнішньому ринках; оновлення стану обслуговуючих та ремонтних служб відповідно до виробництва та реалізації експортної продукції.

Задля забезпечення довгострокової конкурентоспроможності підприємства важливим постає розробка й імплементація заходів за кожним фактором розвитку експортного потенціалу суб'єкту господарювання (рис. 1).

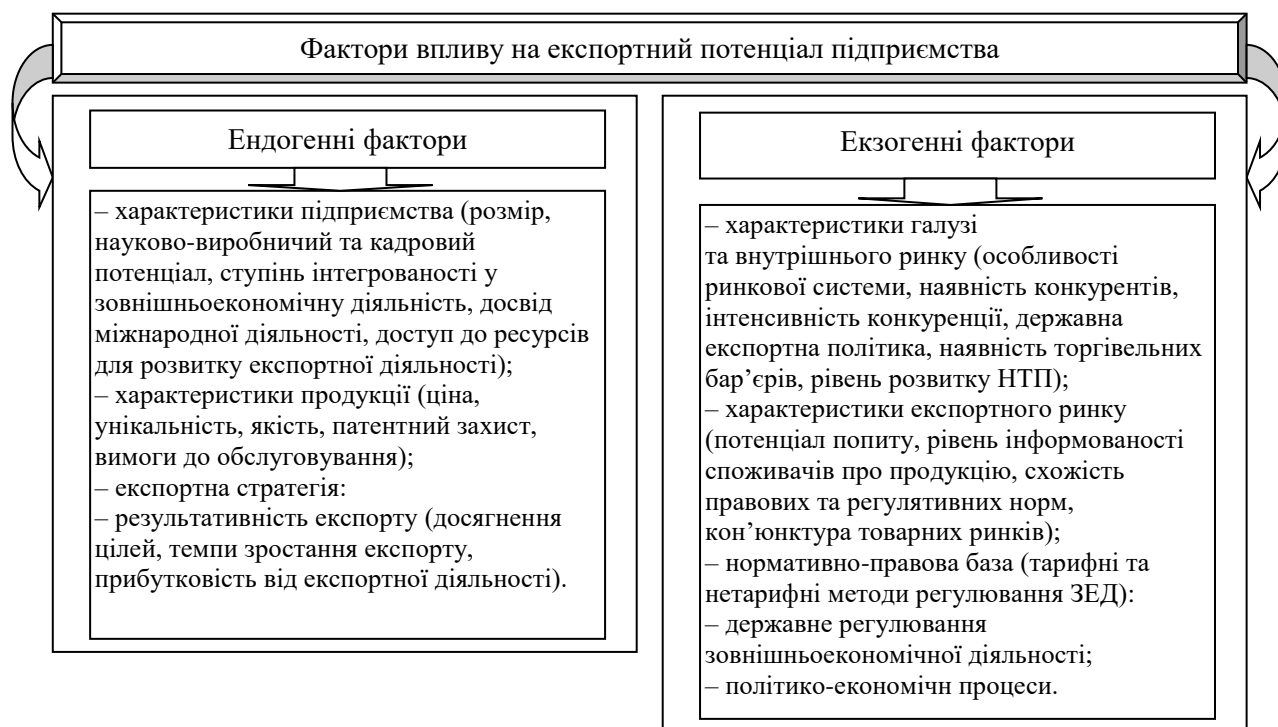

Рисунок 1 – Фактори впливу на експортний потенціал підприємства

Література:

1. Мочерний С.В. Економічна енциклопедія. К.: Видавничий центр «Академія», 2002. Т. 3. 952 с.
2. Лук'яненко Д.Г., Поручник А.М., Антонюк Л.Л. та ін. Управління міжнародною конкурентоспроможністю в умовах глобалізації економічного розвитку: монографія: у 2 т. К.: КНЕУ. Т. II. 2006. 592 с.
3. Піддубна Л.І., Шестакова О.А. Експортний потенціал підприємства: сутність і системні імперативи формування і розвитку. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2012. № 37. С. 223-229.
4. Портер М. Конкурентное преимущество: Как достичь высокого результата и обеспечить его устойчивость. Пер. с англ. М.: Альпина Бизнес Букс, 2005. 715 с.

СИСТЕМНО-СТРУКТУРНІ ОСОБЛИВОСТІ МЕХАНІЗМУ МІЖНАРОДНОГО БІЗНЕСУ

Лиженков Д.В.

*Науковий керівник: Болдовська К.П., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Сучасне світове господарство означене якісними змінами, відображенням яких є зростання взаємозалежності держав, породжуване інтернаціоналізацією виробництва і капіталу відповідно до об'єктивних потреб науково-технічного прогресу. Характерною особливістю цього процесу є всебічне переплетення господарських зв'язків різних країн, його глобалізація, що переростає в інтеграцію господарських структур на основі розвитку міжнародного бізнесу.

Міжнародний бізнес являє собою систему, що охоплює сукупність контрагентів міжнародних економічних відносин й інтегруючи їх в одне ціле діяльність. Розглядаючи міжнародний бізнес, зазначимо, що йому притаманні всі виділені у [1] ознаки підприємництва як системного явища: внутрішні імпульси розвитку (конкуренція), власна система забезпечення і відтворення (прямі зв'язки суб'єктів ділових відносин), інфраструктура (біржі, банки, інформаційні системи, консалтингові й аудиторські компанії, транспортні організації, навчальні заклади тощо), система управління (менеджмент), система вивчення контрагентів (маркетинг), система оцінки діяльності (гроші) тощо. Система міжнародного бізнесу має необхідні системні властивості (інтегративні якості), завдяки яким ці відносини є цілісним утворенням. Основними інтегративними якостями системи міжнародного бізнесу є: соціально-економічний суверенітет усіх суб'єктів ділових відносин незалежно від їх функціональної ролі в системі бізнесу; консенсус інтересів усіх суб'єктів ділових відносин.

Механізм міжнародного бізнесу реалізується за допомогою різних способів, методів, інструментів управління бізнес-діяльністю суб'єктами міжнародного бізнесу.